

MUZEUL DE ART VIZUAL GALA I

TABARA DE CREAȚIE
Arta ca Viață

Gala I 2005

MUZEUL DE ART VIZUAL GALA I

TAB RA DE CREA IE
Arta ca Viață

Gala i 2005

TABĂRA DE CREAȚIE
Artă ca Viață

ediția a II-a

De ce MUZEUL DE ARTA VIZUALA si nu Muzeul de Arte Vizuale ?

De ce Tabara de creatie într-un MUZEU ?

De ce ARTA ca VIATA si nu Arta ca Viata ?

Muzeu înseamna conservare, cercetare, valorificare, a obiectului ce defineste structura institutiei în sine. Aici se poate merge de la static si traditional pâna la alte forme de expresie pastrând caracterul de fond al problemei.

De la Muzeu de Arta Moderna si Contemporana nu mai era decât un singur pas catre împlinirea spre sens de acceptie a unui altceva.

Notiunea de VIZUAL.

Vizualul cuprinde totul, da acea posibilitate de raportare a tot ce se afla în sfera imaginii: de la vizualul plastic în sensul clasic al cuvântului pâna la vizualul scenic, al impostatiei poetice, ori a demersului liric - de la barocul ariei de opera pâna la exuberanta jazzului si prin extensie pana la vizualul mersului pe strada.

Vizuale înseamna o suma absoluta, definita numeric.

Arta Vizuala înseamna TOT.

Acest TOT merge pâna la cresterea patrimoniului prin mijloace neconventionale pentru muzeografia clasica.

Prospectezi piata, vezi cotele, achizitionezi (daca poti), conservi, cercetezi, valorifici prin mijloacele cunoscute sau inventezi ceva mai ales cu mijloacele media.

Fiind Muzeu de Arta Vizuala poti merge pana la vizualul spaclului unui arheolog, care prin descoperirile sale îmbogateste patrimoniul unui muzeu de istorie.

O tabara de ceatie într-un muzeu de arta este sinonima cu cercetarea pe teren care însumeaza o suma de *artefacte* ce completeaza necesarul de informatie asupra unei epoci.

Epoca noastra este prezentul, prezentul în miscare si continua cautare de noi formule de expresie. Prezentul nostru este viata ca traire constienta si asumata nu viata ce curge oricum pana la sorocul harazit.

Aceste cautari s-au regasit si în Tabara de creatie, caracterul deschis al muzeului permitând si o abordare pe masura, credem noi, a demersului cultural.

Tabara maestrilor, tabara juniorilor, o armata de oameni implicati în desfasurarea evenimentului, o deschidere neconventionala, o înțelegere a faptului ca întotdeauna se poate mai mult, reprezinta ceva din ceea ce poate defini evenimentul din acest an, parte componenta a politicii muzeului în general.

Din punctual meu de vedere, Gheorghe Miron si muzeul s-au întrecut pe sine.

Desigur pot exista si alte pareri. Poate, sau mai curând SIGUR, din analize se naste calea spre mai profund, ca impact al demersurilor culturale. Important este sa nu ajungem la frustrari. În ceea ce ma priveste nu este cazul.

Am început sa ne gândim la editia din 2006.

Dan Basarab Nanu - Director
Muzeul de Arta Vizuala Galati

Why the MUSEUM OF VISUALART and not the Museum of Visual Arts?

Why a creation Camp in a MUSEUM?

Why ART as LIFE and not the Art like the Life?

Museum means preservation, research, and turning the object that defines the structure of the institution itself to the best account. Here, one can go from static and traditional to other forms of expression, maintaining the essence of the problem.

From a Museum of Modern and Contemporary Art there was only one step away from completing something else.

The notion of VISUAL.

The visual includes all; it gives the possibility of reference to everything that exists in the sphere of the image: from the plastic visual, in the classical way of the word, to the scenically visual of the poetical vocalization or of the lyrical approach from the baroque of an opera aria to the jazz exuberance and, by extension of the sense, to the visual of walking on the street.

Visuals mean an absolute sum, numerically defined.

Visual Art means EVERYTHING.

This EVERYTHING stretches to the augment of the patrimony through unconventional ways for the classical museography.

You examine the market, you see the quotes, you buy (if you can), you preserve, you study, you turn to the best account or you imagine something especially through mass media.

Because we are talking about a Museum of Visual Art, you can stretch to the visual of an archaeologist's spatula, his discoveries enriching the patrimony of a history museum.

A creation camp organized in a museum of art is synonym with the research on the field that totals an amount of artifacts that completes the necessary information about an epoch.

Our epoch is the present, the present on the move, looking continuously after new ways of expression. Our present is the life as a conscious and assumed experience and not the life that passes indifferently until the end.

These seekings existed in the creation Camp also, the open nature of the museum allowing an adequate approach of the cultural deed.

The masters camp, the juniors camp, an army of people involved in the event, an unconventional opening, an understanding of the fact that there is always room for improvement represent something that can define this year event as a component part of the policy of the museum in general.

From my point of view, Gheorghe Miron and the museum have exceeded themselves.

Of course, there may be other opinions. Maybe, or rather FOR SURE, analysis gives rise to a way to something more profound, as an impact of the cultural approaches. It is important not to become frustrated. As far as I am concerned, this is not an issue.

We have already begun to think of the 2006 edition.

Dan Basarab Nanu - Director
The Visual Art Museum of Gala i

Muzeul de Art Vizual din Galați, conceput cu mulți ani în urmă drept prima instituție de gen profilată exclusiv pe conservarea și promovarea în formă dinamică a fenomenologiei și evenimentelor de artă contemporană, trebuie să-și evacueze colecțiile din actuala clădire. El însuși este un mirabil vestigiu, dintr-un timp și un orizont de lume băntuit de comportamente când absurde, când contradictorii, Muzeul de Art Vizual Galați se vede și astăzi în postura copilului vitreg alungat din casa lui de adopție. Nevoia imperioasă și încăpățănată de supraviețuire stimulează energiile și imaginația celui oropsit. Și iată-l de câtă vreme, cârmuit de tandemul a doi campioni ai neabdicației: directorul Dan Basarab Nanu și muzeograful Gheorghe Miron luptându-se cu mijloacele ce îi stau la îndemână și nu se sursează o construcție, care în istoria civilizației acestor locuri (care se face vrând-nevrând), înseamnă ceva mai mult decât o simplă încălțare zidită cu alură de conac boieresc și o oază de verdeață de jur împrejur.

În numele acestei perpetuări în pionierat și a vocației lui înainte merge toare, Muzeul de Art Vizual din Galați își caută astăzi nu numai o nouă reședință, ci și forme proprii, deschise și vii, de ființare. „Via ca artă” este un asemenea concept, lansat anul trecut și desfășurat, ca și în acest an, în luna august în chiar ograda muzeului, sub ochii tuturor trecătorilor și curioșilor. Gheorghe Miron, altminteri un artist cu însuși iri de muralist și portretist din rară stirpe a rafaeliților, s-a zidit literalmente în proiect, transformându-l, împreună cu micul său staf de colegi, care nu și-au precupețit nimic pentru a-l împlini, într-un fascinant de viu eveniment de anvergură nu doar local.

Bine susținut de un eșafodaj profesionist de prezențe artistice aflate în plină formă creatoare din București (Cristina Iliescu, Cristian Bedivan, Vlad Gherghiceanu, Ioan Posteuca), din Pitești (Marius Ivanovici), Ploiești (Valter Paraschivescu, Filip Köllö) și din Galați (Mugurel Vrânceanu, Liviu Adrian Sandu, Denis Brânzei și Sterica Badalan), care au creat, cum se spune, cu respirația privitorilor în față. Proiectul „Arta ca viață” se află în miezul structural al filozofiei muzeistice a directorului Dan Basarab Nanu care a amplificat cu o idee nestrănuie componenta interactivă a taberei de creație, prin arătarea unui „corp de infanți ai artelor”. În preajma marelui tricolor formă și consacrați, cort lângă cort, stand lângă stand, s-au aflat bancurile de lucru și eșafodele a zece copii între 3 și 18 ani. Nu doar continuitatea creativă, ci mai ales vecinătatea, colegialitatea stimulativă, competiția de la egal la egal, în numele ansei de a te adresa viitorimii și, deopotrivă, „admiratorilor” de ocazie, au transformat acest „joc” estival într-o captivantă și plină de frumusețe experiență artistică interactivă, de o sinceritate neperversă și cu rezultate situate peste sceptica așteptare a unora sau altora.

Muzeul de Art Vizual din Galați ne demonstrează astfel, încă o dată, că posedă resursele de entuziasm, inteligență și inițiativă apte să-și asigure, în pofida veștăriei și indiferenței unor notabilități în tranziție, dinuirea în sensibilă conștiință a semenilor.

Corneliu Antim - Critic de Art

The Visual Art Museum of Galați conceived many years ago as the first institution of this kind specialized exclusively in preservation and promotion of the phenomenology and of the contemporary art events has to evacuate its collections from the current building. The Visual Art Museum of Galați, a remarkable vestige lasting from a time and a world horizon haunted by absurd or contradictory behaviors, sees itself in the position of a stepchild sent away from his adoption house. The imperious and stubborn need to survive stimulates the energies and the imagination of the oppressed one. So, here it is, ruled by a tandem of two champions of unabdication: the director, Dan Basarab Nanu and the museographer Gheorghe Miron fighting with its own means to stop the crumbling of a construction that means more than a mere precincts built like a boyar's mansion with a green oasis surrounding it.

In the name of this perpetuation in the pioneer's work and of its forerunner vocation, the Visual Art Museum of Galați is looking today not only for a new residence, but also for open and vivid ways of existence. "Art as Life" is such a concept, launched last year in August, repeated this year, right in the courtyard of the museum under the eyes of all the passers-by and the busybodies. Gheorghe Miron, a mural artist and a portrayer belonging to the rare family of the Raphaelites, literally built himself in the project, transforming it (together with his little group of colleagues who did everything to make things possible) into a fascinating, vivid, far-reaching event.

Well-backed by a professional structure made up by artistic presences, at the height of their creative strength, the event hosted artists from Bucharest (Cristina Iliescu, Cristian Bedivan, Vlad Andrei Gherghiceanu, Ioan Posteuca), from Pitești (Marius Ivanovici), Ploiești (Valter Paraschivescu, Filip Köllö), and from Galați (Mugurel Vrânceanu, Liviu Adrian Sandu, Denis Brânzei, Sterica Badalan). The "Art as Life" project exists in the structural crux of Dan Basarab Nanu's museological philosophy. The director increased the interactive component of the creation camp, attaching an "infants of arts unit". Close to the mature, recognized masters, tent near tent, stand near stand, there were the working tables and the easels of ten children who were between 3 and 18 years old. Not only the creative continuity, but especially the vicinity, the stimulating comradeship, the competition, in the name of the chance to address oneself both to the posterity and to the circumstantial admirers, have transformed this summer "game" into a captivating, full of promises, interactive, sincere, artistic experience with results beyond some people's skeptic expectations.

Thus, the Visual Art Museum of Galați proves us, one more time, that it possesses resources of enthusiasm, intelligence and initiative that are able to provide the persistence in our fellow creatures' sensitive consciousness, despite the ambition and the indifference of some transition notabilities.

Corneliu Antim - Art Critic

TOLERANTA ÎN SPATIUL UNEI TABERE DE CREATIE

Dintotdeauna am avut o retinere în a scrie articole venite în sprijinul unor momente aniversare sau de organizare care implica o anumita desfasurare tematica si de forte complice cu sarbatoarea. În cazul nostru este vorba de un eveniment care se întâmpla rar în Galati si cu atât mai mult de memorat, **Tabara de Creatie** organizata de catre Muzeul de Arta Vizuala. Seminarul taberei, neonorat de spiritele deturnate de meditatie, a atacat o cauzistica legata de lipsa de moralitate în relatia artistului implicat cu artistul contemplator, a ignorantei opiniei publice fata de fenomenul artistic în general si, mai ales, a gândirii conceptului în proiect. Ultimul aspect este determinant în încercarea de a depasi specificitatile locale ale oricarui act cultural organizat, de a mari aria de vizibilitate si de interes si de a atrage cât mai multe resurse financiare si personalitati, care sa crediteze evenimentul si sa genereze premisele unor efecte multiplicatoare. Sunt elemente de management al proiectului, complicate ce-i drept, cu un iz de accesibilitate doar pentru initiati, dar care deschid punguta cu bani nationala sau europeana si dau dezlegare la exprimarea ideilor culturale ca unica sursa a "fericirii".

Muzeele, ca institutii, si cultura, ca dimensiune, sunt într-o continua evolutie, iar cei care le reprezinta sau cei care creeaza idei si actiune pe piata culturala, în marea lor majoritate, nu realizeaza înca aceasta realitate. Nu mai este suficient doar sa urmaresti cu pasivitate, fie ea si constiincioasa, toate aceste evolutii si sa încerci o acomodare a lor în sistemul tau de referinte profesionale. Acum ceea ce conteaza cu adevarat este sa ai initiativa, sa promovezi propriile politici si proiecte pe piata culturala, încercând sa devii sursa de referinta si informatie si nu receptor pasiv. Asta a încercat, la o scara mai redusa, Muzeul de Arta Vizuala din Galati prin tabara sa de creatie care, împreuna cu acele ingrediente mai sus-amintite, poate sa capete un gust suficient de ademenitor chiar si pentru un public caruia arta nu i se poate adresa în mod normal.

Revenind la aria de conflict creata în relatia taberei cu artistii lasati în afara evenimentului (nu poti satisface pe toata lumea, desi si statutul de onorata prezenta poate deveni o forma de implicare), aceasta realitate m-a dus cu gândul la o discutie publica legata de toleranta. Avem un concept foarte prizat în mediile politice si în rândul paznicilor de sentinte morale (*watchdogs*).

Problema tolerantei angajata în raport cu tabara de creatie determina automat împartirea opiniei publice în doua tabere. Una a **tolerantilor din orgoliu**, resorbiti din spatiul public, pentru ca aceasta manifestare a tolerantei implica o forma de marginalizare aroganta, un refuz de angajare sociala a reprezentantilor ei sub pretextul înjosirii. Acesti "toleranti" se delimiteaza de eveniment cu agresivitate sau candoare aparent filozofica, pretinzând ca ar fi sub demnitatea lor un astfel de dialog. Este o forma degradanta de toleranta a acelora care au intrat, într-un fel sau altul, în contact cu Muzeul de Arta Vizuala si care si-au epuizat orice modalitati de exprimare. Cum se traduce asta în opinia publica sau cum fac ei opinie. Pai nu prea fac, enclavizeaza polemica, o consuma la colturi de strada sau în mediile lor interesate si asortate cu momentanul. Acesti oameni fac precizari ascunse sau nu le fac deloc, nu se înhama la dialog direct, sunt în carantina ideologica si nu au proiecte concrete. Nu au o misiune culturala relationata cu mediul în care traiesc, fie si conflictual, nu au o strategie, sunt formali atunci când nu vor sa deranjeze evenimentul, dar îl umilesc si îl evita de la departarea mediilor de circumstanta.

A doua tabara este cea reprezentata de **toleranta ca resemnare** si mi-e teama ca în aceasta capcana au cazut organizatorii evenimentului. Este cea mai pesimista forma de toleranta si o descriem astfel : vezi neregulile si raceala celor din jur, o respingi în sinea ta sau în discutiile cu amicii, dar o înduri sau ramâi anesteziat pentru ca nu mai crezi uneori în posibilitatea rectificarii situatiei si vrei sa salvezi aparentele. Nu sunt de acord cu baltirea si ineficienta în acomodarea cu oportunitatile culturale. Urasc armonia si consensul când vine vorba de constructii ideologice sau culturale, cu asezari si resezari, de aceia va propun o întoarcere la discernamânt, sa construim proiecte fie si pe fundamente fiintate din opozitii conceptuale, sa nu ne imunizam deprinderea de a analiza faptele si situatiile. Aveti toti dreptul la o opinie, dar consumata public. Spiritul dezbaterilor deschise si vizibilitatea informatiei ne legitimeaza faptele si judecatile, nu tangourile de imagine doar pentru a întretine o aparenta urât mirositoare.

În concluzie, sunt de acord ca si Muzeul de Arta Vizuala mai are ceva de schimbat, dincolo de gândirea în proiect si mai sunt convins ca aceste lucruri se vor întâmpla mai devreme sau mai târziu. Le-am vazut convingerea si încrâncenarea pe chipul unora si asta ma face sa sper.

Dragos Neamu - Critic de arta

TOLERANCE IN THE SPACE OF A CREATION CAMP

I have always had an abstention from writing articles in support of some anniversary or organizational moments that involves a certain thematic and forces display, accomplice with the festivity. In our case, we are dealing with an event that rarely happens in Galati, so much more memorable, **The Creation Camp**, organized by the Museum of Visual Art. The seminar of the camp tackled a casuistry concerning the lack of morality in the relationship between the involved artist and the contemplator artist, the ignorance of the public opinion toward the artistic phenomenon in general, and, above all, thinking how to transform the concept into project. This last aspect is decisive in the attempt of exceeding the local specificities of any organized cultural deed, of enlarging the area of visibility and interest, and of bringing financial resources and personalities, as many as possible, in order for them to credit the event and to generate the premises of some multiplier effects. These are management elements, honestly a little bit complicated, looking accessible only for the initiated persons, but being able to open the national or European wallet and to express the cultural ideas as unique source of "happiness".

Museums as institutions and culture as dimension are in a continuous evolution, and most of those who represent them or those who create ideas and action on the cultural market don't realize this reality yet. It's not enough anymore just to watch passively, even consciously, all these evolutions and to try to adapt them to your own system of professional references. Now, what really does matter is to have initiative, to promote your own policies and projects to the cultural market, trying to become a reference and informational source and not a passive receiver. This is what the Museum of Visual Art has tried through its creation camp that, together with those ingredients mentioned above, could obtain a tempting enough savor even for a public to whom art doesn't usually address.

Returning to the conflict area created in the relation of the camp with the artists left outside the event (you cannot satisfy everybody, although the status of honoured presence could become a way of involvement), this reality made me think of a public discussion on tolerance. We have a concept that is highly prized in the political environment and among the watchmen of ethical sentences (watchdogs).

The tolerance issue raised in relation to the camp, automatically leads the public opinion to divide itself in two. On the one hand, there are those persons, who are tolerant out of vanity, missing from the public space, because this manifestation of tolerance implies an arrogant way of

marginalizing, a denial of social commitment under pretext of humiliation. These "tolerant people" delimit themselves from the event aggressively, or with an apparent philosophical candor, pretending that such a dialogue would be unworthy of them. This is a degrading way of tolerance of those who, one way or another, have come into contact with the Visual Art Museum and used up all the ways of expressing themselves. How do we materialize this in the public opinion, or, better, how do they air their views? Actually, they don't, they transform the polemic into an enclave, consuming it round the street corners or in their grasping, shallow environments. These people make insidious statements, or they don't make them at all, they don't set themselves to a direct dialogue, they are in an ideological quarantine, not having concrete projects. These people do not have a cultural mission related to their environment; they don't have a strategy, they are just formal when they don't want to disturb the event, humiliating and avoiding it from the distance of the circumstantial environments.

On the other hand, there is the tolerance as resignation, and I'm afraid that the organizers have fallen into this trap. This is the most pessimistic way of tolerance and we can describe it as follows: you notice the disorders, the coldness of those around you, you reject it inwardly or talking to your friends, but you endure it or just remain anaesthetized because sometimes you don't believe anymore in the possibility of rectifying the situation and you just want to save appearances.

I don't agree with the inefficiency in adapting to the cultural opportunities. I hate harmony and consensus when it comes to ideological and cultural structures, using arrangements and rearrangements, that's why I suggest a return to discernment. Let's make projects, even on foundations set up from conceptual oppositions, let's not immunize our habit of analyzing facts and situations. You all have the right to an opinion, but publicly consummated. The spirit of the open debates and the visibility of information legitimize our facts and reasons, not the image tangos made only to keep an ill-smelling appearance.

As a conclusion, I agree that the Visual Art Museum has also something to change, beyond the thinking in the project and I am also sure that these things will happen sooner or later. I have seen the conviction and the stubbornness on some people faces, and that makes me hope.

Drago Neamu - Art critic

„Arta ca viata”- nici ca se putea un nume mai potrivit pentru tabara de creatie organizata de Muzeul de Arta Vizuala Galati.

La sfârșitul lunii august 2005, am fost invitata la Galati sa particip la Simpozionul de închiderea a taberei. Ca artist si ca profesionist de muzeu am, participat la mai multe tabere de creatie si în calitate de invitat si în calitate de organizator. Si totusi aceasta tabara a reusit sa-mi dea un sentiment de inedit.

Muzeul de Arta Vizuala Galati nu este primul muzeu care organizeaza o tabara de creatie. Asadar ce este altfel la ei?

Caldura si firescul cu care se desfasoara totul, socializarea extraordinară care se produce. Caldura, firescul si socializarea nu atât a oamenilor între ei (invitati si organizatori), ci, mai ales, a institutiei numita MUZEU, cu artistii sai invitati.

MUZEUL prin natura si normele sale, este o institutie respectabila si respectata, pusa parca pe un pedestal. Emană un anumit grad de sacralitate, pe care ceilalti îl resimt. Muzeul înseamna rigoare si conformitate aceasta este ideea încetatenita despre muzeu artistul înseamna libertate si nonconformism.

„Arta ca viata” a reusit sa spulbere tocmai aceasta bariera între muzeul - institutie riguroasa si artistul, înca, creator (nu intrat în istorie) si nonconformist.

Creând aceasta calda si prietenoasa relatie între institutie si invitatii si, organizatorii au reusit sa transforme muzeul (șalile de expunere) si frumosul parc ce-l înconjoara, într-un imens atelier. Artistii (asa cum o marturiseau) s-au simtit liberi si neconștrânsi de situatii rigide si oficiale. Totul s-a desfasurat în mod firesc si natural. Ca în viata.

Artistii au lucrat; publicul (atras de ineditul situatiei) a venit, în numar sporit, sa vada artistii la lucru; copiii invitati anul acesta în tabara (într-o sectiune speciala) au discutat si au lucrat cot la cot cu artistii profesionisti. Una peste alta o atmosfera speciala si un bilant promitator.

„Bucataria” interna si avaturile administrative ramân însa ale organizatorilor. Perspectiva pierderii actualului sediu al Muzeului de Arta Vizuala Galati se arata sumbra pentru un proiect cultural cu o asemenea deschidere, ce se încadreaza perfect spiritului si tendintelor mondiale de desacralizare a institutiei muzeale si de creare a unor relatii vii si directe între muzeu si publicul sau, indiferent de ce natura ar fi el.

Proiectul „Arta ca viata” ar putea (daca ar avea conditii), prin datele sale, sa capete o vizibilitate din ce în ce mai mare si o anvergură cu adevărat europeana.

Cum omul sfinteste locul si nu invers, sper ca „Arta ca viata” sa mearga mai departe, indiferent unde va fi sediul institutiei. Si mai sper ca autoritatile asa cum ar fi firesc, din toate punctele de vedere sa acorde tot sprijinul Muzeului de Arta Vizuala Galati si echipei talentate si inimoase care se gaseste aici si care face ca arta să fie ca viata.

Alice Neculea - Director Adjunct
Muzeul Judetean de Arta Prahova

„Art as Life” - there is nothing more appropriate than this name for the creation camp organized by the Visual Art Museum of Galati.

At the end of August 2005, I was invited in Galati to participate in the symposium for the camp closing. As an artist and as a museum professional, I have participated in many creation camps, both as a guest and as an organizer. And yet, this camp managed to give me a feeling of novelty.

The Visual Art Museum of Galati is not the first one to organize a creation camp. So what is different about them? The warmth and the naturalness of everything that takes place and an extraordinary socialization. The warmth, the naturalness and the socialization among people (guests and organizers), but especially the warmth of the institution called MUSEUM with its guest artists.

The MUSEUM, considering its character and its standards, is a respectable and respected institution, set seemingly on a pedestal. It emanates a certain level of holiness that the others feel. The museum means rigour and concordance this is the deep-rooted idea about the museum- the artist means liberty and nonconformity.

„Art as Life” managed to break precisely that barrier between the museum- a rigorous institution and the artist, still a nonconformist creator (not entered in the history).

By creating this warm and friendly relation between the institution and its guests, the organizers managed to transform the museum (the exhibition halls) and its beautiful courtyard in a huge studio. The artists (as they were confessing) felt free and unforced by rigid and official situations. Everything went on naturally. The same way as it happens in life.

The artists worked; the public (drawn by the novelty of the situation) came numerously to see the artists working; the children invited this year as part of a special section talked and worked side by side with the professional artists. All told - a special atmosphere and a promising survey.

The side scenes and the administrative avatars remain of the organizers. The possibility of losing the current headquarters of the Visual Art Museum of Galati is somber for a cultural project with such responsiveness that harmonizes itself perfectly with the world tendencies of making the museums less sacred and of creating vivid and direct relations between the museum and its public no matter its character.

If it had conditions, the „Art as Life” project could acquire more and more visibility and a truly European scope.

And because the man hallows the place and not vice versa, I hope that „Art as Life” will go on no matter where the headquarters of the museum will be.

I also hope that the officials will support the Visual Art Museum of Galati and its talented, large-hearted team- as they should, from every point of view- and they will make things so that the art could become same as the life.

Alice Neculea - Deputy Director
The County Art Museum of Prahova

"Credincios pasiunii mele vechi de a zugravi oameni, mi-e dor mereu de chipul semenului meu uitat. De aceea pictez în continuare pe cei din preajma mea, asa cum stiu si îi gândesc eu ..."

Corneliu Baba

Organizatorii taberei de creatie „Arta ca viata” au reusit sa antreneze si sa coordoneze un mare volum de munca si de idei precum si un însemnat colectiv alcatuit din supraveghetore si oameni de curte, contabili si tehnicieni, administrator si muzeografi, paznici si muncitori, gospodine si parinti, beneficiind totodata de o prompta mobilizare creatoare, a artistilor plastici, surprinsi în diverse momente din timpul lucrului de catre cameramani si fotografi.

Stiut fiind ca, accesul în atelierul artistilor este anevoios (sa nu uitam ca atelierul este clopotul de sticla al fiecarui artist), tabara de creatie si-a propus sa scoata creatorul din spatiul sau mirific si sa-l planteze pentru o perioada de timp printre oameni si obiecte de patrimoniu, oferindu-le cu generozitate spatii de lucru si asistenta pe masura.

Propunându-mi ca aceasta tabara sa nasca un nou gen de relatie cu publicul iubitor de arta, prezentarea artistilor în plin act creator, a transformat Muzeul de Arta Vizuala Galati într-un loc de întâlnire a unor domenii diferite ale vizualului, fapt ce a pus probleme de cele mai diverse tipuri, mergând de la o buna publicitate (afis, muzica ambientala, editii speciale mass-media), pâna la aceea a gasirii de solutii spatiale în functie de necesitati cu totul noi, carora trebuie sa le raspunda salile de expunere si spatiile în aer liber ale Muzeului de Arta Vizuala Galati.

O încercare suplimentara de organizare a acestei editii a taberei, a constituit-o suplimentul creator „Arta ca viata” junior. Din câstigul primei experiente, s-a putut constata la editia din acest an, la care partea de proiectare a raspuns mult mai bine structurii continutului, îndeosebi în privinta repartizarii spatiilor în functie de destinatia lor (chiar si copiii au avut locul lor de desenat si de joaca).

Din pacate tabara a avut si minusuri. Mentiunea *nelimitat* din dreptul rubricii: *vom avea de toate*, ce a figurat pe invitatia verbala de participare la aceasta tabara, nu a reusit sa adune la aceasta editie decât o suma limitata din partea prietenilor artelor plastice, suma cu care am reusit (atât cât am putut) sa acoperim necesarul desfasurarii acestei actiuni.

Mentiune: Fara ajutorul acestor minunati OAMENI, tabara de creatie „Arta ca viata”, editia a II-a, 2005, organizata în cadrul Muzeului de Arta Vizuala Galati, nu ar fi fost posibil sa se desfasoare.

Întreaga mea consideratie.

Gheorghe Miron - Muzeograf, organizator

"Faithful to my old passion of painting people, I always miss my forgotten fellow creature's face. That is why I keep painting those around me, the way I know and consider them..."

Corneliu Baba

The organizers of the “Art as Life” creation camp managed to involve and coordinate a large volume of work and ideas and a considerable staff composed of surveyors and courtyard labourers, bookkeepers and technicians, administrator and museographers, guards and workers, housekeepers and parents, benefiting concomitantly by a prompt creative mobilisation of the fine artists, caught in different moments of their creation by cameramen and photographers.

We know for a fact that it is difficult to enter in an artist's studio (we shouldn't forget that the studio is every artist's glass case), therefore the creation camp have decided to take out the creator from his mirific space and to plant him for a while among people and patrimony objects, generously offering him working spaces and adequate assistance.

I have aimed at a new kind of relation with those who love art and the fact that the camp presented the artists in full creation led to the transformation of the Visual Art Museum of Galati into a meeting place of some people coming from different fields of the visual art. That is why various challenges occurred, from making a good publicity (posters, music, special editions in mass-media), to that of finding space solutions depending on necessities, in the exhibit halls and in the courtyard of the Visual Art Museum of Galati.

An additional challenge in organizing this year edition of the camp was the “Art as Life” junior section. Having learned from the previous edition, we were able to plan things better especially regarding the repartition of the spaces depending on their destination (even the kids had their own place to paint and play).

Unfortunately, the camp had also some minuses. Although we had mentioned “unlimited” and “we'll have everything”, on our verbal invitation to participate at the camp, the amount of money that we got from the friends of the fine arts was limited so we were able only to cover the necessities of this cultural manifestation.

Mention: Without these wonderful people's help, the second edition of the “Art as Life” creation camp, organized by the Visual Art Museum of Galati in 2005, couldn't have taken place.

My entire consideration.

Gheorghe Miron - Museographer, organizer

JURNALUL UNUI AUGUST NORMAL

Tabara, tabere.

Sunt, voi fi, am fost, într-o tabara.

Acum depinde si de tabara. Studenteasca, scolara, militara, (acum intervine partea de nebulos) - de creatie.

Fac asemeni lui Caragiale într-o binecunoscuta schita si scriu la rândul meu: Corturi, montaje, bannere de instalat, facut aprovizionarea cu alimente, cortul copiilor, asigurat iluminatul pentru cei ce vor lucra mai târziu, drujba, smirghel, sudura, electrozi, sarmale, fier beton, cuie, lemn de nuc, saramura de peste, ciocan, mai (denumirea ciocanului pentru sculptura în lemn, facut la fata locului de mânuitor în functie de dimensiunea palmei si obligatoriu din lemn), ulei de in fier, terebentina, sasiu, vizita la Sterica Badalan la casa de la Vinatori, dat alifie pentru pisici, vazut puii lui Lady si Marocea, cateii de la muzeu, drujba, flex, marmura, Liviu Sandu ars pe spate la modul nasol, vina lui, nu si-a asezat piatra la umbra, a venit umbra la el sub forma unei umbrelor albastru-ultramarin pe care scrie mare Borsec, apa minerala Borsec, vizitatori curiosi si mai mult decât numerosi, Vlad Gherghiceanu „Omul cu cercel de perla”, însoțit discret de silueta lui Floppy, strecurata printre cordoanele de sudura, copii mai numerosi decât era prognozat, toti doritori de coli de hârtie, aquarele, creioane, carioca, pasteluri, pensulele, grundul ocră al lui Valter Paraschivescu suport pentru poezie pictata pe care trebuie sa o vezi nu sa scrii despre ea, portbagajul masinii lui Nini adica Ioan Posteuca, transformat *sui generis* în atelier, oriunde pleaca are totul în portbagaj, altii au muraturi, fasole, cort pentru zona de lucru rezervata juniorilor, banci de lemn, mese de lemn, oale, aragaz, Sanda Ene si Aurica Iacob - bucatarese, atât în prima cât si în a doua editie a taberei, pahare, farfurii de toate natiile, reflectoare, difuzoare, muzica de la Pavel Stratan si Nicu Alifantis la Yes, Vangelis, Barry White, Miron Gheorghe, organizator si omniprezent, lipie (turta) coapta pe plita facuta si livrata direct de Paul Buta sponsor, din putinul lui ofera si altora, telefonul si aparatul foto al unui Marius Ivanovici în balans între sculptura si fotoreportaj, sfiosenia lui Filip Köllö cautând tacerea în delicate si elaborate griuri, uluitoarea asemanare a Cristinei Iliescu - Calinesti cu Faye Dunaway actrita si influenta personalitatii tatalui ei, marele sculptor Iliescu Calinesti asupra creatiei ei, lemn de nuc, Mugur Vrânceanu si ritmul lui interior de la care nu se abate sub nici o forma, pe care îl imprima creatiei lui, dalti de sculptura si quasi - influenta lor asupra lui Denis Brânzei, nervi, stres, din nou marmora lui Liviu Sandu care nu se lasa demolata, sosirea întârziata a lui Cristian Bedivan, vine din alta tabara din celalalt capat al tarii, se apuca de lucru, încearca sa recupereze si provoaca valuri de rumegus în urma drujbei, ca orice profesionist vine cu lectia învatata si nu-i permite lemnului de nuc sa se alinte, cortul copiilor, Ioana David luând lectii de sculptura, ce daca este un copil de 12 ani, Teodora Dobrota are doar 6 ani si are deja palmares, Razvan Sburlan deasupra sa greutate si vârsta de aparatul de fotografiat, fotoreporter la 8 ani, Ioana Panait are 7 ani, Alexandra are 9 iar sora ei Denisa Filip 6, Diana Olteanu 8, Cristina Totolici 16, Mircea Tofan 18, iar Mara Biris la trei ani e cea mai tare, materialele pentru Austria, mastile lui Paul Buta, clownii lui Cornel Corcaceal gata înramati, grafica din inventarul muzeului, materialele pentru expunere ale Bibliotecii V. A. Urechia, cele ale Muzeului de Istorie, 22 august seara relativ târziu ultimele retusuri ale plecării în Austria, ultimele îmbratisari cu artiștii ce pleaca, se schimba proiecte cu cei veniti la simpozion, în special cu cei de la Muzeul de Arta din Ploiesti, da, tabara s-a terminat, treaba continua, 23 august orele 5,30 dimineata îmbarcarea în masini, exponatele fusesera încărcate cu o zi înainte printre despartiri, verificari si iar verificari, plecarea pentru unii, orele 8,30 relativ cosmar pentru cei ramasi, se demonteaza corturi, umbrele, mese, bannere de reclama, se predau tacâmuri si farfuri, încep sa apara vizitatorii, se tunde iarba din nou, pâna duminica grupuri grupuri se perinda, pensionari în special, au primit bilete gratuite, unii regreta ca nu au trecut pe la muzeu în timpul taberei, se prelucreaza fotografiile din timpul taberei, materialul filmat, se schiteaza catalogul, se face curatenie temeinica în sali si parte de birouri, filmul despre tabara, c.v.-urile participantilor se completeaza, a venit si 1 septembrie, îi asteptam pe cei plecati în Austria ca sa ne continuam celelalte proiecte si sa dam drumul la catalog, luna asta poate apucam sa dormim o ora în plus noaptea, stiti cum se spune speranta moare ultima.

Anca Tofan - Muzeograf
Muzeul de Arta Vizuala Galati

THE LOG OF AN ORDINARY AUGUST

Camps, camps.

I am, I'll be, and I was in a camp.

Now, of course, it depends on the camp, whether it is student, school, military, or (here it comes the nebulous part) creation. Like Caragiale, in one of his well-known short stories, I am also writing: Tents, assemblies, banners to install, food supply, kids' tent, lighting for those who want to work late, emery, welding, electrodes, force-meats rolls in vine leaves, iron, concrete, nails, walnut tree wood, pickled fish, hammer, mallet (an wooden hammer made on the spot by the manipulator depending on the dimension of his palm), boiled linseed, turpentine, chassis, visiting Sterica Badalan at his house in Vânători, salving the cats with ointment, seeing Lady and Maroc's puppies, the dogs from the museum, Liviu Sandu burnt badly on his back, his fault, he should have put his stone in the shade, the shade came to him in the shape of a blue umbrella having "Borsec" written on it, "Borsec" mineral water, curious and more than numerous visitors, Vlad Gherghiceanu, "The man with the pearl earring", discreetly accompanied by Floppy's figure, intermingled among the welding cables, more kids than it was anticipated, all wanting paper, water colours, pencils, felt tip pens, coloured chalks and brushes, Valter Paraschivescu's ochre ground, a base for a painted poetry that you are supposed to see not to write about it, the trunk of Nini's car, Nini known as Ioan Posteuca has transformed his trunk into an original studio, everywhere he goes he has everything in his trunk, others have pickles, beans, a tent for the juniors, wooden benches, wooden tables, pots, stove, Sanda Ene and Iacob Aurica, cooks in both the first and the second edition of the camp, glasses, all kinds of plates, spotlights, loudspeakers, music from Pavel Stratan and Nicu Alifantis to Yes, Vangelis and Barry White, Miron Gheorghe, an omnipresent organizer, flat loaf of bread baked on the kitchen range, made and delivered directly by Paul Buta, one of the sponsors who likes to offer, even if he doesn't have much, the cell phone and the digital camera of a Marius Ivanovici swinging between sculpture and photo-report, Filip Köllö's timidity, searching the silence in delicate and elaborated greys, Cristina Iliescu's amazing resemblance with Faye Dunaway and the influence of her father's personality, the great sculptor Iliescu-Caline ti on her creation, walnut tree wood, Mugurel Vrânceanu and his inner rhythm from which he doesn't turn away under no circumstances, set on his creation, sculpture chisels and their quasi-influence on Denis Brânzei, nerves, stress, again Liviu Adrian Sandu's marble that cannot be abated, Cristian Bedivan's late arrival because he's coming from another camp, in the other extremity of the country, he begins to work, trying to make up for lost time, making waves of saw-dust, like every professional he has come with his lesson learnt well, so he doesn't allow the wood to play the spoilt child, the kid's tent, Ioana David taking sculpture lessons, what though she's a 12 years old child, Teodora Dobrota is only 6 years old and she already has a fine record, Razvan Sburlan exceeded in weight and age by his camera, a photographer at 8 years old, Ioana Panait is 7 years old, Alexandra is 9 and her sister Denisa Filip is 6 years old, Diana Olteanu 8, Cristina Totolici 16, Mircea Tofan 18, as for Mara Biri , at 3 years old, she's the coolest, materials for Austria, Paul Buta's masks, Cornel Corcaceal's already framed clowns, the graphics from the patrimony of the museum, the exhibits of the "V.A. Urechia" Public Library, those of the History Museum, the 22nd of August, late in the evening, the last retouches for the departure to Austria, the last embraces with the artists who are leaving , exchanges of projects with the participants at the symposium, especially with those from the Art Museum of Ploie ti, yes, the camp ended, the work continues, the 23rd of August, 5.30 a.m., the embankment into cars, the exhibits have been loaded the day before, checking again and again, departure for ones, 8.30 a.m., nightmare for the others, tents, umbrellas and banners are disassembled, plates and covers are handed, the visitors appear, the grass is cut again, lots of groups pass until Sunday, especially senior citizens, they received free tickets, some of them regret that they didn't come during the camp, the photos taken and the video material are being processed, the catalogue is sketched, the halls and part of the offices are being cleaned, the film about the camp, the participants' curriculum vitae, here comes the 1st of September, we are waiting for those who were away in Austria, because we have to continue the other projects and to make the catalogue, perhaps this month we will be able to sleep an hour more during the night, you know the saying, hope dies last.

Anca Tofan - Muzeograf
The Visual Art Museum of Galati

Din toate taberele în care am fost, mai aproape de suflet mi-au rămas cele de la Costinești, unde am revenit, vară de vară, toată studenția mea. Găseai acolo îngemănarea perfectă între ceea ce înseamnă, în general, o tabără (dormitoare cu multe paturi, blățiți, cantine cu mâncare specifică, foame, pentru că nu ești singur pe bilet și bursa nu prea-ți ajunge, oricum preferiș-o cheltuiești pe altceva) și partea artistică extrem de bine dezvoltată la vremea aceea. Toată vara se derulau festival după festival: al filmului, al tinerilor actori, al jazz-ului, al artei în general, oricare ar fi fost ea. Este imposibil să descrii în cuvinte, acea atmosferă cu totul și cu totul specială, dar sunt sigur că nici unul dintre aceia care au trăit-o, n-au putut-o uita. Între timp, ne-am transformat în adulți mai mult sau mai puțin responsabili, mai mult sau mai puțin realizați, cu familii sau fără, mai mult sau mai puțin maturi și acele vremuri au rămas undeva, într-un colț îndepărtat de memorie.

Ei bine, am regăsit ceva din farmecul acelei perioade, după mulți ani, în tabăra de creație "Arta ca viață" organizată de Muzeul de Artă Vizuală, chiar dacă, de astăzi, mă aflăm de cealaltă parte a baricadei, cea a organizatorilor. Un farmec pe care n-am dorit să-l înțeleg doar pentru noi, ci l-am împărtășit și celor pentru care este datorită gloria, muzeul există: publicul. Timp de aproape două săptămâni, toți aceia care au dorit, au putut fi, grațios, alături de noi și de artiștii care lucrează, de dimineața până seara și pentru asta mulțumim încă o dată prietenilor noștri din mass-media care ne-au ajutat să promovăm evenimentul.

Când am vizitat la țară Costineștiul sub ape și Obeliscul la pământ, mi-au dat lacrimile. Unul dintre simbolurile tinereții mele dispărute, învins de puterea unei naturi de multe ori nedrepte. Din păcate însă, natura umană poate fi adeseori și mai periculoasă. Și atunci rămâne speranța. Speranța că muzeul, simbolul maturității mele nu va dispărea, răpus de stihii laice sau nu, politice sau nu. Și că, odată cu el, va rămâne și tabăra de creație "Arta ca viață". Pentru noi toți.

Ada-Simona Biri
Relații Publice
Muzeul de Artă Vizuală Galați

From all the camps I was in, those in Costinești were the closest to my soul, and I kept returning there summer after summer, all my university years. You were able to find there the perfect joining between everything a camp generally means (dormitories, shirkers, refectories serving specific food, hunger, because you are not alone and there is only one ticket, the scholarship is not enough, but you'd rather spend it on something else, anyway) and the artistic part, very well developed at that time. Festival after festival used to take place all summer: film, young actors, jazz festival, art in general, regardless of the type. It is impossible to describe in words that really special atmosphere, but I am sure that all those who felt it couldn't forget it. In the mean time we have transformed ourselves into more or less responsible, more or less successful, with or without families, more or less mature adults, and those times have remained somewhere, in a far off corner of our memory.

Well, I have recovered some of the charm of that period of time, after many years, during the "Art as Life" creation camp, organized by the Visual Art Museum, even if, this time I was on the other side of the barricade, that of the organizers. A charm that we didn't want to keep for ourselves, but we shared it with those thanks to whom the museum exists and for whom it has been created: the public. For almost two weeks, all those who wanted, were able to be, for free, next to us and to the artists who were working, from morning till evening, and for that we thank one more time our friends from the mass-media who helped us to promote the event.

When, on the news, I saw Costinești under waters and the Obelisk on the ground, tears came into my eyes. One of the symbols of my youth has vanished, defeated by the power of a many times unfair nature. Unfortunately, the human nature can frequently be more dangerous. That being so, hope is the only thing that stays. The hope that the museum, the symbol of my maturity will not disappear, destroyed by lay or not, political or not commotions. For all of us.

Ada-Simona Biri
Public Relations
The Visual Art Museum

În aceste timpuri, intrate sub zodia alien rii i materialului, ceea ce ne ofer cu atâta altruism, arti tii participan i la tab ra de crea ie „Arta ca via ”, o parte din sufletul lor, constituie un demers c tre propriile noastre suflete, un refugiu binevenit, din marasmul cotidian i de ce nu, din fa a propriilor demoni.

Eugenia Arginteanu - Director General
Banca Româneasc , Sucursala Gala i
Sponsor principal

Zâmbesc i acum când m gândesc la tab ra de la Gala i. Pentru ca m-am sim it excelent acolo. Pentru ca am lucrat din plin i m-am bucurat de un real sprijin (mul umesc d-nului Miron Gheorghe i d-nului director Nanu). Pentru c am g sit încredere i apreciere. Pentru ca am reu it s realizez una din cele mai frumoase lucr ri (“Cubo-ingeri”) cap de pod al unei viitoare expozi ii personale. i pentru c oamenii de acolo mi-au r mas i acum prieteni.

Ileana R ducanu - artist plastic
participant edi ia I

O echip perfect în care se demonstreaz înc o dat c UNITATEA i COEZIUNEA sunt atributele esen iale în ob inerea performan ei.

Grup compact de plasticieni, ales cu mult abilitate de organizatori, diferi i ca structur sufleteasc , cu unele afinit i artistice asem n toare, entit i diferite, plini de for creatoare i st pâni pe actul de crea ie toate acestea au dus la ob inerea unor opere adev rate care r mânAICI.

Pentru GHEORGHE MIRON i DAN BASARAB NANU un gând curat cu mul umiri i cu speran e în mai bine. A i f cut o demonstra ie adev rat a lucrului bine f cut, drept pentru care m înclin în fa a voastr iv felicit.

David Sava - artist plastic
participant edi ia I

Fiind participant în 2004 la acest eveniment cultural în care arti tii plastici au expus, dar mai ales *s-au expus* “în direct” f când arta accesibil oricui, am ajuns s cred c “arta ca via ” nu se poate realiza decât în preajma publicului. Pentru reu ita unei astfel de ac iuni trebuie organizare impecabil , siguran i calitate. Ori, pe lâng acestea, a ap rut i diversitatea de stiluri, de caractere, ce a f cut ca aceast tab r s fie deja considerat , la a doua sa edi ie, un reper de seam al plasticii g l ene i nu numai.

Personal, nu cred c cineva se mai poate gândi pe ansamblu la via a artistic din Gala i f r s ia în seam acest “spectacol” din luna august. Atunci Muzeul de Art Vizual se transform într-un *parc de crea ie* unde întâlnim lucrând copii, mae tri, tineri arti ti asista i de iubitori de art , de simpli privitori, de curio i sau de amici, în fond, to i iubitori de frumos.

Cornel Corc cel - artist plastic
participant edi ia I

Rigoarea i disciplina gestului adânc meditat, mi-a fost recomandat de graficianul Gheorghe Miron la primii pa i în marea poveste artistic . Toate acestea s-au imprimat în adâncul propriei fiin e i de aceea, astăzi, tab ra de crea ie “Arta ca via ” Gala i, are pentru mine o semnifica ie monumental .

Lucian Tudorache - artist plastic
participant edi ia I

In our times, entered under the sign of the alienation and the materialism, the artists who participated at the “ Art as Life” creation camp, offered us altruistically, a part of their soul, a step towards our own souls, a deserved rest from the daily morass and, why not in front of our own demons.

Eugenia Arginteanu - General Manager
The Romanian Bank, Galati Branch
The main sponsor

Even today I smile when I think at the camp organized in Galati. Because I felt excellently there. Because I worked at full capacity and I benefited by a real support (I thank Mr. Miron Gheorghe and Director Nanu). Because I found trust and appreciation. Because I managed to accomplish one of my most beautiful works (“Cubic angels”), a foundation of a future personal exhibition. And because the people over there are still my friends.

Ileana R ducanu - fine artist
First edition participant

A perfect team that proves one more time that UNITY and COHESION are essential attributes in order to obtain performance.

A compact group of fine artists, chosen with ability by the organizers, different as soul structure, having some similar artistic affinities, different entities, full of creative strength; all these have led to the achievement of quite some works of art that stay HERE.

A pure thought for GHEORGHE MIRON and DAN BASARAB NANU, with all my thanks and hopes for the better. You have made a real demonstration of how things should be well done, and for that I take a bow in front of you and I congratulate you.

David Sava - fine artist
First edition participant

Being a 2004 participant at this cultural event when the artists exhibited but mostly they exposed themselves “live”, making the art accessible to anyone, I've come to believe that “ art as life” can exist only in the presence of the public. In order for this kind of manifestation to succeed there have to be impeccable organization, surety and quality. Or, besides these, a diversity of styles and characters have turned up; that is why, the second edition of the camp have been considered a reference point of the Galati fine art and not only.

Personally, I don't think that someone can still think of the artistic life in Galati, without taking into consideration this August “ show”. At that time the Visual Art Museum transforms itself into a creation park where one can find kids, masters and young artists working, assisted by people who love art, simple lookers, busybodies or friends, after all, people who love the beauty.

Cornel Corc cel - fine artist
First edition participant

The graphic designer Gheorghe Miron has recommended me the rigour and the discipline of the deep meditated gesture at my first steps in the great artistic story. All these have lingered in my memory and that is why, today, the “Art as Life” creation camp has a monumental meaning for me.

Lucian Tudorache - fine artist
First edition participant

"Dealurile Dobrogei"

STERICĂ BĂDĂLAN

Născut la 27 mai 1955, la Pisica, județul Tulcea.

Studii: Liceul de Artă Galați, 1974.

Membru al UAP din România, secția pictură, din 1999.

Expoziții personale: Galați, 1976, 1977, 1980, 1982, 1984, 1987, 1990, 1991, 1995, 1996, 1997, 1998, 2000, 2001, 2002, 2003; Iași, 1986; Tecuci, 1996, 2001, 2003; Padova Italia, 1998; Brăila, 1999, 2003; Bârlad, 2000.

Expoziții de grup: Padova, Italia, Galeria "Blu di Prusia", 1997; Galați, Galeria "Mon d'Art", 2002; Brăila, Banca românească, 2002.

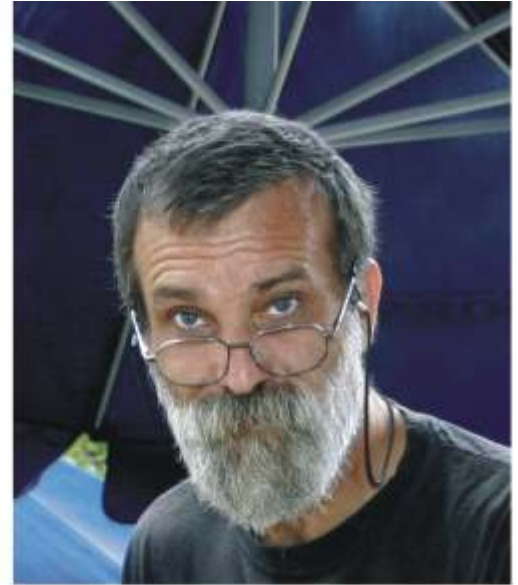
Expoziții colective: Saloanele Filialei UAP Galați, 1999, 2001, 2003; Internațional Danubian Art, Galați, 2000; Expoziția Filialei UAP Galați, Brăila, 2003; Concursul național de pictură, Tulcea, 2003.

Expoziții naționale: Concursul național "N. Tonitza", Bârlad, 1999, 2000; Bienala "Lascar Vorel", Piatra Neamț, 1999, 2001, 2003; Saloanele Moldovei, Bacău - Chișinău, 2000, 2001; Bienala "Ion Andreescu", Buzău, 2000, 2002; Salonul Național de Artă Romexpo, București 2001; Târgul internațional de arte vizuale, București, 2002; Concursul național de pictură, Tulcea, 2003.

Premii: Premiul I la Concursul național de pictură, Tulcea, 2003.

Lucrări în colecții particulare din România, Italia, Franța, Germania, Spania, Belgia, Elveția, Turcia, Israel, SUA.

Adresa: Galați, str. Roșiori, Bl. BR 16 b, ap. 41. Telefon: 0236-433519. Atelier: Vânători, str. Principală, nr.15; Telefon: 0236-344491.

CRISTIAN BEDIVAN

Data și locul nașterii: 25 februarie 1951, București;

Studii: Institutul de Arte Plastice "Nicolae Grigorescu" din București;

Domiciliul: Str. Căderea Bastiliei, nr.18, sector 1, București.

Membru al Uniunii Artiștilor Plastici, România.

Participă cu lucrări de sculptură și grafică la expoziții organizate în țară și în străinătate: Anglia, Austria, Cehoslovacia, Elveția, Finlanda, Norvegia, Olanda, România, Rusia, Spania, Suedia, Yugoslavia.

Expoziții personale: 1978, 1985 - București; 1986 - Roma, Italia.

Lucrări de artă monumentală: Constanța, Orșova, Târgoviște, Tulcea.

Simpozioane și tabere de sculptură: 1976 - 2002, Măgura - Buzău, Arcuș, Săliște - Sibiu, Târgoviște, Costinești, Oarba de Mureș, Hobița, Bacău, Galați, Tulcea, Râmnicu Vâlcea, Cărbunari (Baia Mare), Bogați (Pitești).

Premii: 1973 - Laureat al Festivalului Național Studențesc; 1974 - Premiul Revistei "Amfiteatru"; 1986 - Premiul I Simpozionul de la Târgoviște; 1990 - Medalia de Aur - Ravenna, Italia; 2000 - Medalia de Argint la Simpozionul de la Râmnicu Vâlcea; 2002 - Premiul UAPR pentru sculptură Ambientală.

Lucrări în muzee și colecții particulare: Anglia, Austria, Danemarca, Filipine, Franța, Germania, Italia; Muzeul de Artă Tulcea, România;

Muzeul de Artă Râmnicu Vâlcea, România; Muzeul Armatei, București, România; Muzeul de Artă Galați, România; Muzeul din Ravenna, Italia.

Referințe: Dicționarul de Sculptură Contemporană 1984; Revista Artelor București 1978; Revista Vatra -Târgu Mureș 1986; Revista Luceafărul București 1998; Revista Ianus București 2000.

"Omul cu roaba"

"O prietenă"

DENIS BRÂNZEI

Născut la 5 noiembrie 1975, Galați.

Studii: Academia de Arte Vizuale „Ion Andreescu”, secția Sculptură, Cluj-Napoca.

Activitate artistică:

Tabăra de creație în vederea realizării Monumentului Eroilor Revoluției Române, Vișeu de Sus;

„Student Art” Galați, ediția a 3-a (Festivalul Studenților Gălățeni);

Expoziție de grup jubiliară, Casa „Matei Corvin”, Cluj - Napoca; Lucrări în colecția permanentă a Muzeului de Artă Vizuală Galați;

Lucrări în colecții particulare.

Adresa: str. Călugăreni nr. 6, Galați. Telefon: 0236-442117

VLAD GHERGHICEANU

Născut în 1965, la Cluj.

Studii de sculptură la Academia de Artă București și KunstAcademie Dusseldorf.

Design de produs și bijuterie la Fachhochschule Dusseldorf.

Membru UAP din România, 1997.

Președinte Atelier 35 între 1998 - 2000.

Bursa Soros 1995, pentru studii.

ArtTuborg Constanța, 2002.

Simpozion de bijuterie în aur Majdanpek, 2001.

Eutopia Potsdam, 1995.

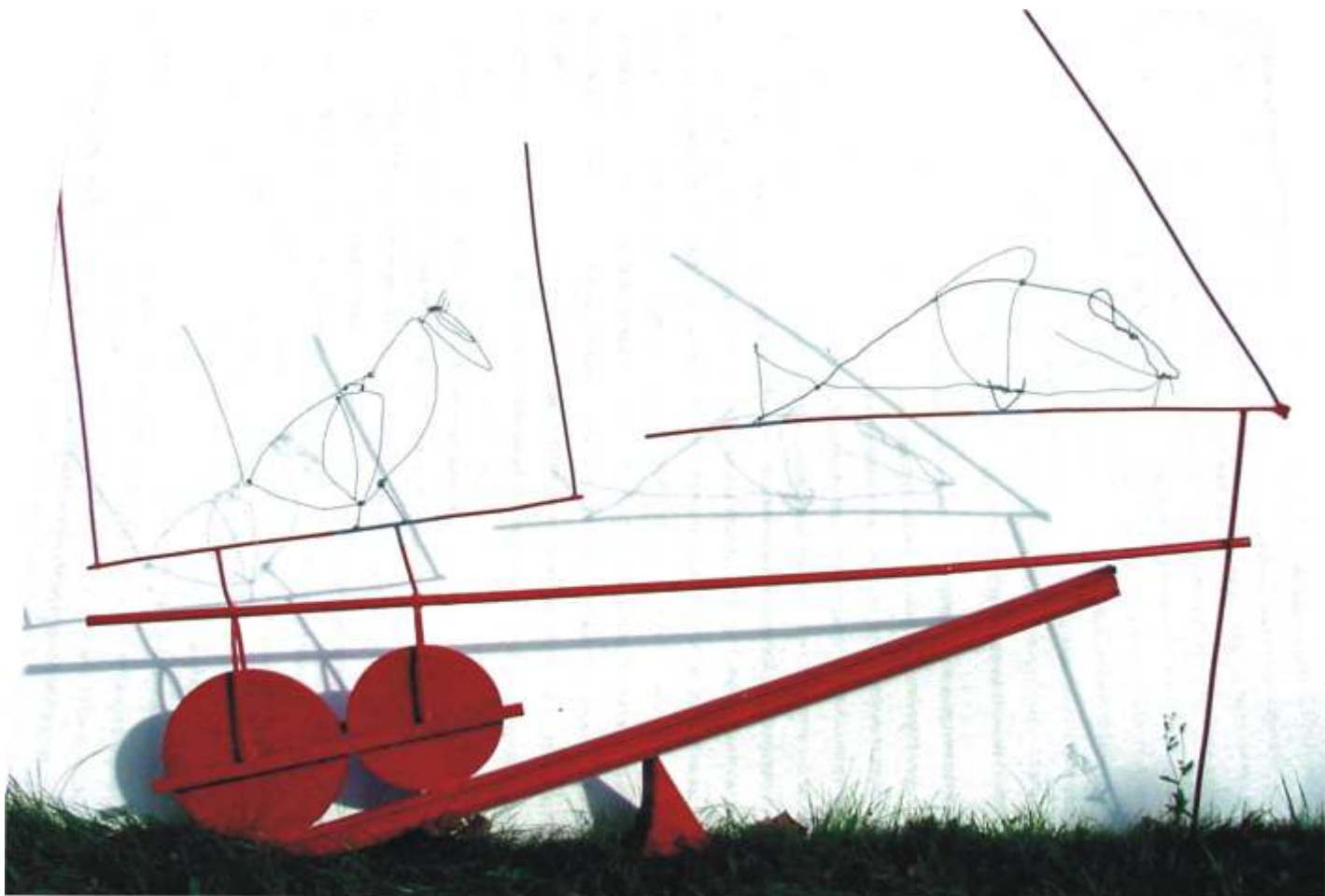
Participări la diverse expoziții și manifestări artistice în România și alte țări.

Lucrări cumpărate de Ministerul Culturii din România.

Lucrări în Muzeul Național de Artă Decorativă Belgrad, în colecții particulare din țară și străinătate.

Atelier: Str. Dr. Mihail Obedenaru nr. 3, București

Tel: 0723 158 611

"Călători în călătorie"

"Napoleon"

Născută în luna mai 1955, București.

Studii: 1981 Absolventă a Academiei de Arte, secția ceramică, sticlă, metal.
2005 Tabara "Arta ca viață", Muzeul de Artă Vizuală Galați, Salonul Național de Sculptură, Galeria Apollo, Salonul de Sticlă, Galeria Orizont;
2004 Salonul de Sticlă, Galeria Simeza, Salonul de Sculptură Mică, Galeria Orizont, Bienala "Artele Focului", Galeria Apollo;
2003 Expoziție personală, Galeria Simeza, Expoziția de Sculptură Mică, Galeria Orizont, Expoziția Desen de Sculptori, Galeria Orizont, Expoziția "Recipient", Galeria Căminul Artei, Simpozionul Internațional de Sculptură "Gheorghe Iliescu Călinești", Pitești, Salonul de Sticlă, Galeria Simeza;

CRISTINA ILIESCU

2002 Premiile secției de Sculptură la Salonul Municipal, Galeria Căminul Artei, Expoziție personală, Galeria de Artă Sabina & Jean Negulesco, Expoziția Desene de Sculptori, Galeria Orizont, Premiul pentru Ambient Instalație, Tabara de Sculptură "ARTUBORG";

2001 Salonul de Sticlă, Galeria Simeza, Lucrare de Artă Monumentală în tabara de sculptură "ARTUBORG", Expoziția de Sculptură Mică, Galeria Orizont, Salonul de Artă, Galeria Apollo, Salonul de Sticlă, Galeria Simeza;

2000 Salonul de Sticlă, Galeria Simeza, Salonul de Artă, Galeria Căminul Artei, Expoziția de Sculptură Mică, Galeria Orizont;

1999 - Salonul de Artă, Muzeul Literaturii Române, Salonul de Sticlă, Galeria Simeza;

1998 Bienala "Artele Focului", Teatrul Național, Expoziția de Sculptură Mică, Galeria Orizont; 1997 Expoziția de Sculptură și Tapiserie, Muzeul Literaturii Române, Expoziție de Grup, Galeria GELL Belgia, Expoziția de Sculptură Mică, Galeria Orizont, Expoziție de Grup, Galeria Căminul Artei;

1996 Salonul de Artă, Teatrul Național, Expoziția de Sculptură Mică, Galeria Orizont, Expoziția Națională de Sticlă și Ceramică, Galeria Apollo, Expoziția "5 Artiști Români", Galeria MARIELLE, Liege Belgia;

1995 Salonul de Artă Plastică, Galeria Apollo, Expoziția de Sticlă și Obiect Textil, Galeria Apollo, Expoziția de Arte Plastice Brabant Olanda;

1994 Expoziție Personală, Galeria Simeza;

1993 Expoziție de Artă Plastică, Anvers Belgia, Salonul de Artă, Teatrul Național, Premiul pentru Artă Românească "Omagiu lui Gheorghe M. Tătărescu";

1992 Expoziția Internațională de Sticlă, Kanazawa Japonia, Expoziția "Creație și Tradiție", Nimage Franța, Salonul de Artă, Teatrul Național;

1991 Expoziție personală, Galeria Galateea, Expoziție de Artă Decorativă, Teatrul Național.

MARIUS IVANOVICI

Născut la 15 august 1975.

Studii: Liceul de Artă „Dinu Lipatti” Pitești, secția Sculptură, promoția 1994 , clasa prof. Nicolae Georgescu; Universitatea de Artă București, Facultatea de Arte Plastice, secția Sculptură, promoția 1999, clasa prof. Paul Vasilescu, lector Gheorghe Marcu.

Membru al U.A.P. din România din 2001.

Expoziții personale: 1995, Centrul Cultural Maghiar, București; 1996, Palatul Cultural, Satu Mare; 1996, Galeria „Metopa”, Pitești; 2000, Primăria orașului Topoloveni.

Expoziții de grup: 1994, Teatrul Național București; 1995, Casa Diplomaților, Herăstrău, București; 1997, Palatul Cultural Reșița; 1997, „40 de ani de la înființarea Liceului de Artă din Pitești” ,Centrul Cultural „Casa Cărții”, Pitești; 1998, Prospekțiune, Centrul Cultural „Casa Cărții” Pitești; 1999, Expoziția secțiilor de sculptură ale Academiei de Artă București, Galeria „Galla”, București; 1999, Expoziția absolvenților secției de sculptură a Universității de Artă - București, Institutul Slovac, București; 2000, Natural born artist, Galeria „Metopa”, Pitești; 2000, Execuția, Galeria „Metopa”, Pitești; 2001, Tineri sculptori, Centrul Cultural Pitești; 2001, Galeria U.A.P. Deva; 2002, În cutii, Galeria „Metopa”, Pitești; 2003, Expoziție Națională, Galați; 2003, Credință și semn, Galeria „Metopa”, Pitești; 2004, Simfonia culorii, Galeria „Metopa”, Pitești; 2004, Târgul de artă, Galeria „Metopa”, Pitești; 2004, Dialog între generații, Muzeul Județean Pitești, Argeș, expoziție jubiliara ,35 de ani de la înființarea U.A.P. Pitești; 2004, Dialog, Galeria de Arta Rm. Vâlcea; 2004, November..., Galeria Municipala Metopa Pitești; 2005, Confirmare, Galeria Municipala Metopa Pitești; 2005, Forma si culoare, Anticariat Pardon Mersi Câmpulung;

A participat la toate saloanele de artă ale U.A.P. Pitești între anii 1999 - 2004;

Simpozioane naționale: 1996, Satu Mare; 1997, Hunedoara; 1997, Reșița „Crivaia 2000”; 2000, Topoloveni, Argeș; 2003, Galați.

Simpozioane internaționale: 2004, „Gheorghe Iliescu Călinești”, Pitești; 2004, Cucuteni, Iași.

Atelier de creație: Str. Tg. din Vale nr.20, Pitești, Argeș

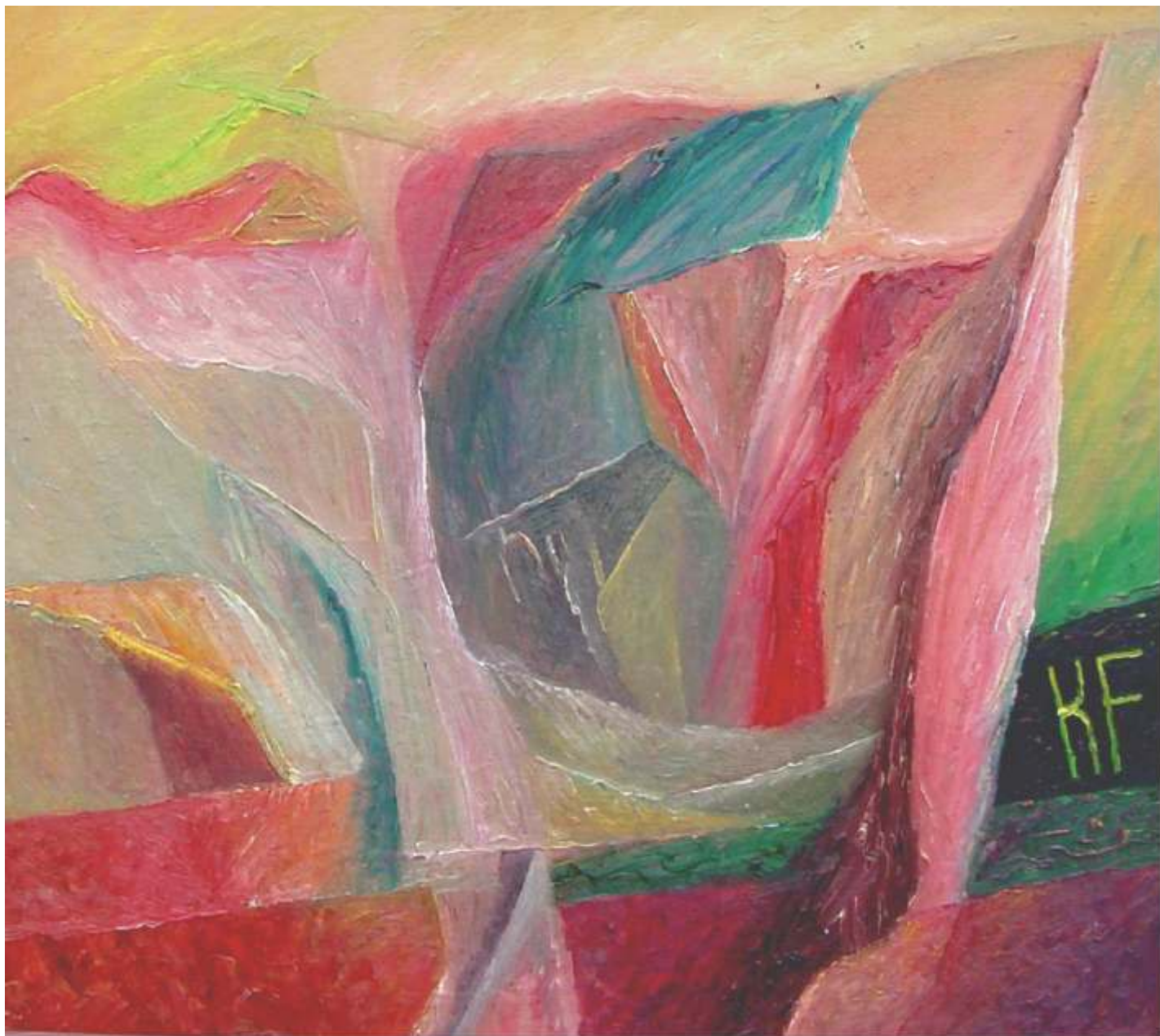
Tel :0248636050; 0740048747; 0724891480

"Izvorul cu apă bună"

"Sunetul colorilor"

FILIP KÖLLO

Data și locul nașterii: 21 noiembrie 1956, Ploiești, România

Studii: Institutul de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” București

Din anul 1990 este membru al U.A.P. din România

În anii 1985, 1986, 1987 participă la lucrările de restaurare ale bisericilor mănăstirilor Zamfira și Cheia (județul Prahova).

Expoziții de grup:

Între 1980-1986 participă la toate expozițiile organizate de Filiala U.A.P. Bacău.

Din 1986 participă la toate expozițiile organizate de Filiala U.A.P. Ploiești

Din anul 1981 participă la saloanele naționale de pictură:

1981 Suceava; 1981 Botoșani; 1981 Iași; 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986 Bacău; 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992 Ploiești; 1992 - Teatrul Național București; 1994 - „Simeza” București; 1995 - Expoziție de grup Escrennes, Franța; 1996 - Expoziție de grup Rumanische Impressionen - Forum Norderstedt, Germania; 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 participă la saloanele organizate de Filiala U.A.P. Ploiești

Adresa: Ploiești, str.; telefon 0244 541165

Născut la 14 decembrie 1959, în Ploiești.

Absolvent al Academiei de Artă "N. Grigorescu" București, promoția 1983. Din anul 1981 participa la toate Saloanele de pictura și grafica, naționale, județene și de tineret. Din anul 1990 este membru al Uniunii Artiștilor Plastici din România.

Expoziții personale: 1985 Galerile de Artă, Ploiești; 1986 Galerile "Orizont", București; 1990 Galerile "Căminul Artei", București; 1991 Galerile de Artă, Ploiești; 1992 Galerile de Artă ale Teatrului Național, București; 1994 Galerile "Căminul Artei", București; 1996 Galerile de Artă, Ploiești; 1996 Galerile de Artă ale Municipiului București (GAMB); 1997 Sediul S.C. PETROTRANS S.A.; 2000 Galeria "Cuhnia", Centrul Cultural Național Mogoșoaia; 2000 Muzeul de Artă, Ploiești; 2003 Foaierul teatrului "Toma Caragiu", Ploiești; 2003 Galerile de Artă, Ploiești; 2003 Foaierul Filarmonicii "P. Constantinescu", Ploiești; 2005 Galerile de Artă, Ploiești.

Expoziții de grup: 1984 Casa de Cultură Băicoi; 1986 -1998 Galerile de Artă, Ploiești; 1992 Galerile de Artă ale Teatrului Național, București; 1994 Galerile "Simeza", București; 1995 Galerile "Orizont", București; 1996 Galerile de Artă "J. L. Calderon", București; 1999 Primăria din Sint Niklaas, Belgia; 2000 Galerile de Artă, Ploiești; 2004 Galeria "Silva" - hotel "Silva", Bușteni.

VALTER PARASCHIVESCU

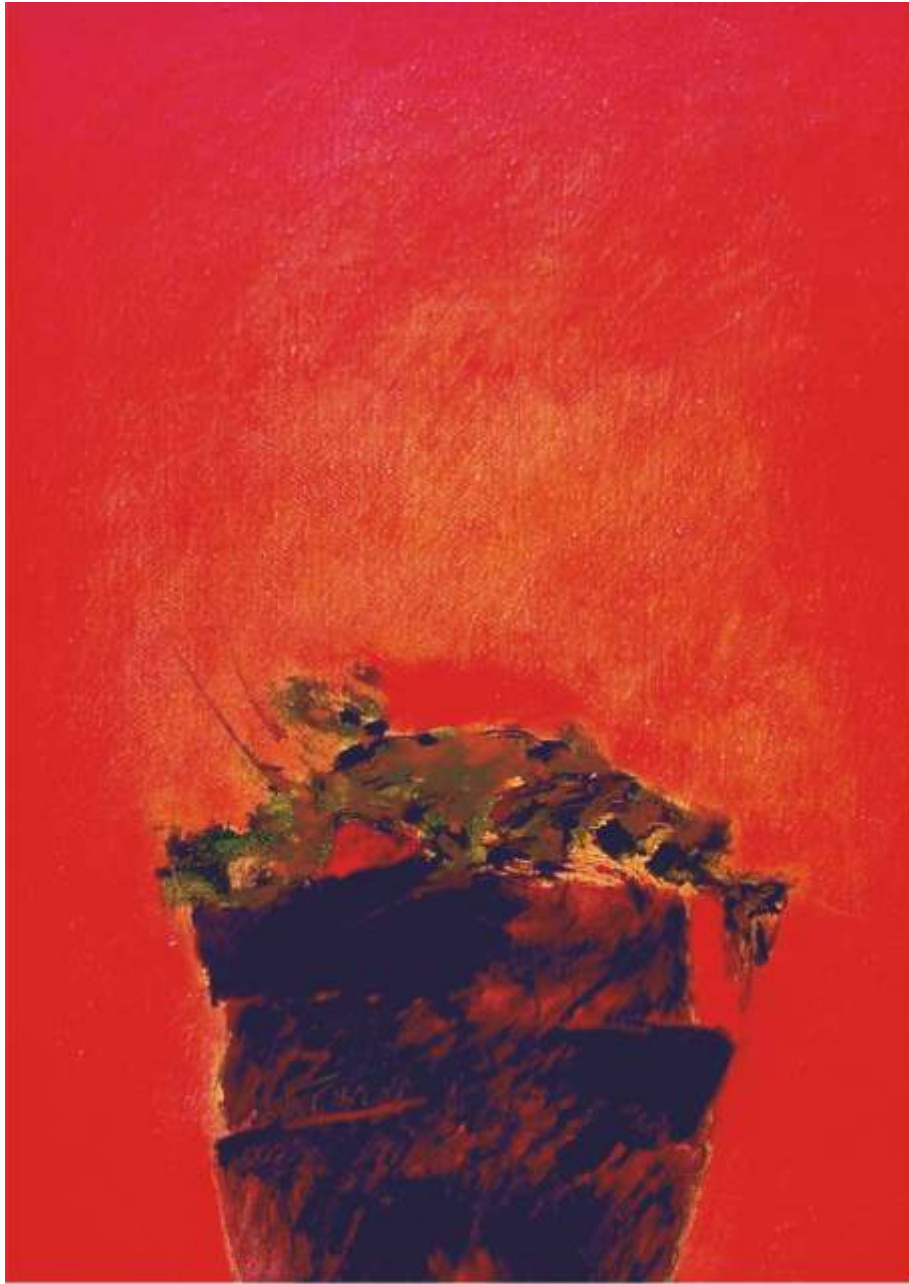
Expoziții internaționale: 1984 - Expoziție de grup restrâns Magdeburg, Germania; 1987 Expoziție de grup Torun, Polonia; 1988 Bienala de pictura Torun, Polonia; 1993, 1995, 1997, 1999, Bienala de gravura Ostrow, Polonia; 1997 Bienala de gravură Cracovia, Polonia; 1997 Expoziție de grup restrâns Escrenes, Franța; 1998 Expoziție de gravură mică Vilnius, Lituania; 1999 Expoziție de gravură românească contemporană Sint Niklaas, Belgia; 2000-2001 Expoziție de gravura Sint Niklaas, Belgia; 2004 - Expoziție de grup - Lom, Bulgaria.

Burse, documentări, tabere de creație: 1985 Tabăra de creație Câmpeni, Alba; 1986 Tabăra de creație Calica, Tulcea; 1986 Tabăra de pictură Torun, Polonia; 1992, 1994, 1998, 2001 Tabăra de creație Valea Neagră, Prahova; 1993 Tabăra de pictură "Pe urmele lui N. Grigorescu", Cornu, Prahova; 1997 Documentare Valea Loirei, Franța; 1997 Bursă pentru gravură "Frans Masereel" Kasterlee, Belgia; 2000 Tabăra de pictură "V. Mihaescu" Brebu, Prahova; 2004 Tabăra de creație Lom, Bulgaria; 2005 Tabăra de creație „Arta ca viața” Galați.

Premii: 1991 Premiul "DOMINUS" pentru pictură, Galeria "Dominus Z Art"; 1993 Premiul pentru gravură al Muzeului Județean de Arta Prahova, Bienala internațională de gravura "Iosif Iser"; 1993 Premiul pentru gravură al Inspectoratului pentru Cultura Prahova, Bienala internațională de gravură "I. Iser"; 1994 Premiul "ARTEXPO" pentru pictură, Galeria "Dominus Z Art"; 1994 Premiul III pentru pictură, Bienala de pictură "Ghe. Petrașcu", Târgoviște; 1995 Premiul PETROTEL pentru gravură, Bienala internațională de gravură "I. Iser", Ploiești; 1999 Premiul Primăriei Municipiului Ploiești pentru gravură, Bienala internațională de gravură "I. Iser", Ploiești; 2002 Mențiune Bienala de pictură "Ghe. Petrașcu", Târgoviște.

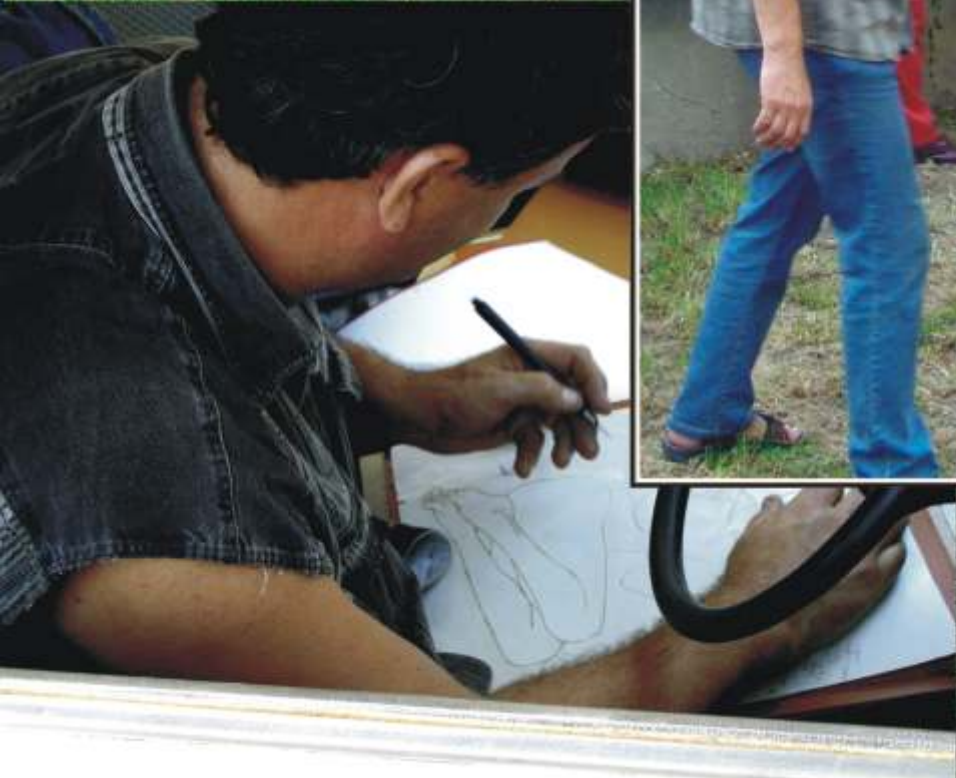
Lucrări în colecții particulare și de stat: Anglia, Austria, Australia, Argentina, Belgia, Coreea, Danemarca, Elveția, Finlanda, Germania, Luxemburg, Olanda, Polonia, România, Spania, Suedia.

Adresa: Str: Splaiului 20; bl 34H; ap 15; 2000 Ploiești; Prahova. Tel: 004.0244.519821 0721.327572; mail: pavalter@yahoo.com

"FRomagiu racului"

"Mahalaua"

IOAN POSTEUCĂ

Născut la 17 iulie 1956, București;

Absolvent al Academiei de Arte Plastice „Nicolae Grigorescu” din București, secția artă monumentală restaurare, promoția 1982;

Membru al uniunii Artiștilor Plastici din România;

Lucrări de artă monumentală în București (mozaic ceramic, frescă, tempera);

Realizează lucrări de restaurare, pictură și modelaj la Palatul Cotroceni, Peleş Sinaia, Neptun;

Obiective importante:

Din 1985, participă la Saloanele Municipale, la expozițiile Republicane, la diferite expoziții de grup și tabere de creație.

Expoziții personale:

1986, Galeria „Hanul cu Tei”, pictură, grafică; 1988, Galeria de Artă a Municipiului București, pictură; 1991, Teatrul „Odeon” București, pictură; 1995, Galeria „Orizont” București, pictură.

Numeroase lucrări în colecții particulare din țară și străinătate: Franța, Germania, S.U.A., Anglia, Japonia, Italia, Suedia, Egipt, etc.

Adresa: Aleea Stupilor nr. 1, bloc E8, apart. 14, sector 4, București. Telefon: 021-6842710.

LIVIU ADRIAN SANDU

Născut la 3 ianuarie 1968;

Studii: Academia de Arte "George Enescu", secția sculptură, Iași, 1997.

Expoziții colective: 1994, "Student Fest", Timișoara, Muzeul de Artă Vizuală Galați; 1996, "Sala de marmură", "Trianon", "Salonul de toamnă", Iași; 1997, "Student Art", Muzeul de Artă Vizuală Galați; 1997, 1998, Saloane ale plasticienilor gălățeni, Galați; 1998, 2001, "Sculptura contemporană românească" și "Sculptura românească", Galați; 1999, 2001, "Atelier 35", Galați; 2000, "Arta plastică gălățeană", Buzău; 2001, "Omagiu lui Brâncuși", Galați. Din 2001, este membru al grupului AXA și participă la expozițiile acestuia de la Muzeul de Artă Galați: 2001 - "Poarta", 2002 - "Edificiu", 2003 "Remember".

Tabere de creație: 2005, Arta ca viață, Muzeul de Artă Vizuală Galați; 2001, Galați; 1994, Câmpulung Muscel Suceava; 1992, Hârlău Iași; 1993, Bucium Iași.

Lucrări în spațiu public (selecție): 1996, "D. Staniloae", Biblioteca "D. Staniloae"; 1996, "Ioan Borcea", Agigea; 1997, "Mitropolitul Veneamin Costachi", Iași; 1998, medalion "Ioan Borcea", pentru Casa memorială, județul Bacău și pentru Universitatea "Al. I. Cuza", Iași.

Graphic designer și modelator - animator 3d. Realizează numeroase comenzi, pentru firme românești și străine dintre care: afișul Complexului Muzeal de Științele Naturii (2003), Website-ul companiei olandeze Alewijnse RETEC (2003), Pagina Web pentru TREFO, Galați (2002), spot publicitar pentru ALFA GROUP, Galați (2002), spot publicitar pentru firma NEXIAL COMPUTERS (2000), etc..

Premii: 1996, Premiul I la concursul "N. Tonitza", Iași.

Alte activități: 1996, fondator al asociației studentești "St. Luchian", Iași; 1998, 1999, organizează taberele studentești de la Agigea și Băltățești Neamț; 2000, coordinator al campaniei publicitare "Pelerinaj 2000", Iași.

Adresa: Galați, str. Roșiori nr. 35, Bl. D2, ap 17, Mazepa I. telefon: 0744222148; E-mail: liviudadrian@rdslink.ro

"Plāmadā"

"Duhul apelor"

MUGUREL VRÎNCEANU

Născut la 11 februarie 1968, în Galați.

Studii: Academia de Arte Iași, secția Sculptură, clasa profesor Dan Covătaru, 1996.

Membru UAP din România, secția sculptură, din 1999.

Profesor la Liceul de Artă "Dimitrie Cuclin", Galați.

Expoziții personale: 1997, Galați.

Expoziții de grup: 1994, Student Fest, Timișoara; 1994, 1995, Iași; 1994, 1998, 1999, Muzeul de Artă Vizuală Galați; 2001, 2002, 2003, expoziții ale grupului AXA la Muzeul de Artă Vizuală Galați ("Poarta", "Edificiu", "Remember"); 1995, Bărlad; 1996, Galeriile de Artă "N. Mantu", Galați; 1998, Brașov; 2000, Centrul Militar Național, București.

Expoziții naționale: 2000, Muzeul de Artă Piatra Neamț.

Tabere de creație în țară: 1991, Bucium Iași; 1992, Parcovaci Hârlău; 1993, Pașcani; 2000, Durău, Piatra Neamț; 2003, Galați.

Tabere de creație în străinătate: 1993, Festivalul artistic al românilor din Voivodina, Sf. Mihail, Jugoslavia; 1995, 1996, 1998, Newhaus, Germania; 1997, Hinsbeck, Germania.

Adresa: Galați, str. Tudor Vladimirescu nr. 25. Telefon: 0040-236-311149; 0723372025.

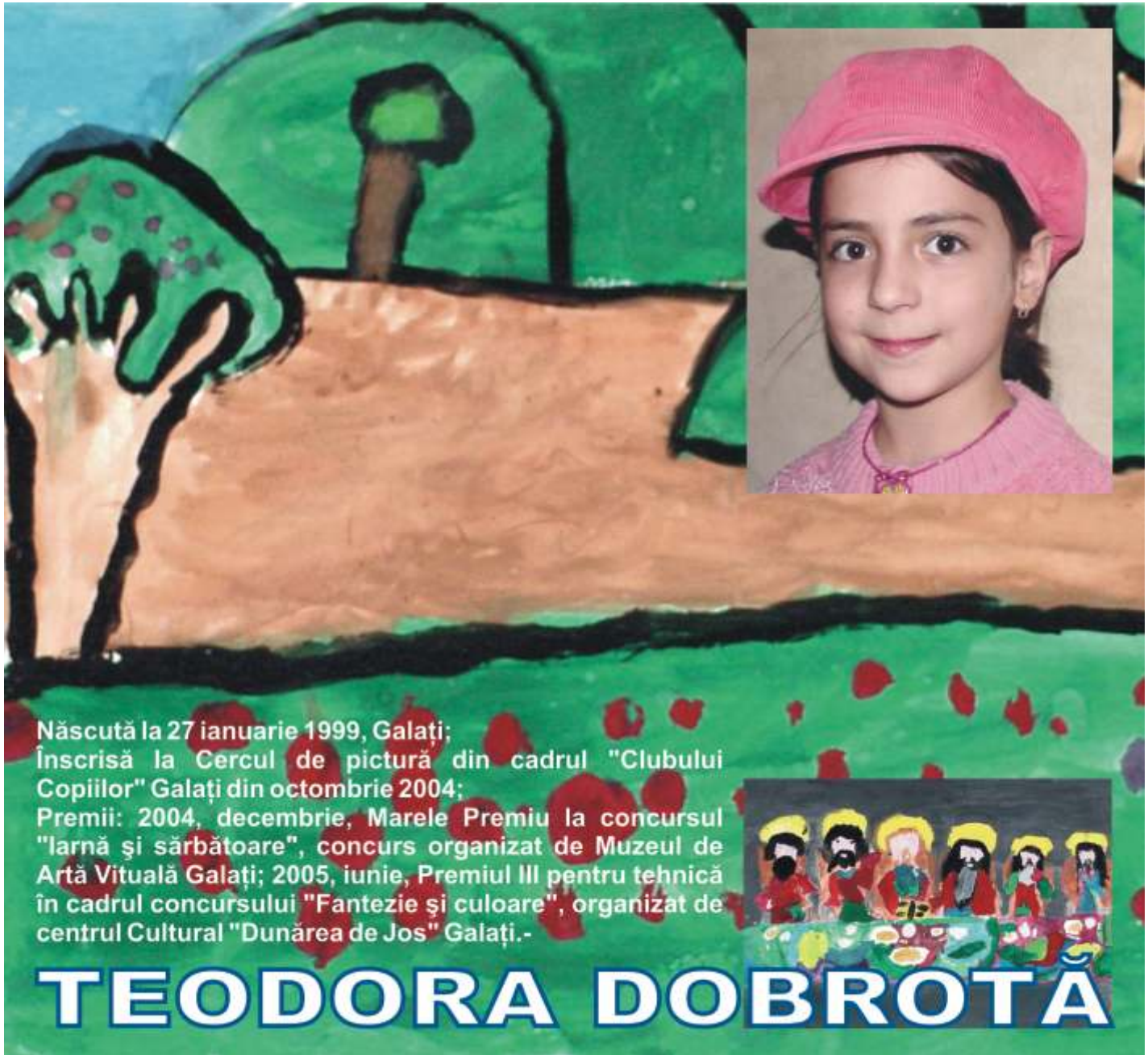
JUNIOR

Născută la 20 aprilie 2002,
Galați;
Grădinița "Luceafărul" - grupa
mică;
Ed. Gerogeta Balcan;
Ed. Mariana Luca.

MARA-ALEXIA BIRIȘ

Născută la 27 ianuarie 1999, Galați;
Înscrișă la Cercul de pictură din cadrul "Clubului Copiilor" Galați din octombrie 2004;
Premii: 2004, decembrie, Marele Premiu la concursul "Iarnă și sărbătoare", concurs organizat de Muzeul de Artă Vituală Galați; 2005, iunie, Premiul III pentru tehnică în cadrul concursului "Fantezie și culoare", organizat de centrul Cultural "Dunărea de Jos" Galați.-

TEODORA DOBROTĂ

Născută la 7 iulie 1999, Galați;
Grădinița "Parfumul Teilor" - grupa pregătitoare;
Ed. Acăfănoaie Marlena, Ed. Bujor Ambrozia.

DENISA FILIP

Născută la 16 oct. 1998, Galați;
Elevă la Școala Generală nr. 10, clasa
a I-a;
Învățătoare Avram Lenuța.

IOANA PANAIT

Născut la 23 ianuarie 1997, Galați;

A participat la Clubul copiilor la cercul de pictură.

La Centrul Cultural "Dunărea de Jos" participă la activitățile Fotoclubului fiind cel mai tânăr membru (tatăl său, Nicolae Sburlan, artist fotograf, președinte Fotoclub). Participă la orele de curs ale clasei de artă fotografică, anul II de studiu. Pe data de 01 iunie 2005, prima expoziție foto la Centrul Cultural "Dunărea de Jos" Galați; lubește florile și animalele; A fost impresionat de filmul Modigliani, în mod deosebit de pictorii prezenți în acest film;

Îl pasionează pictura - desenul în general. deasemeni, este pasionat de calculator, cunoscând programele: Corel, Point și Photoshop pentru desenat.

Atât tatăl cât și mama, Gabriela Steluța, îl încurajează și-l sprijină în dezvoltarea activităților extracuriculare.

RAZVAN SBURLAN

Născută la 4 sept. 1996, Galați;
Elevă în clasa a III-a'B, Școala Generală nr. 13;
Învățătoare Hardulea Cezarina.

ALEXANDRA FILIP

Născută la 01 ianuarie 1997;
Elevă clasa a II-a E la Școala generală nr. 29;
Învățătoare Angela Vasiliu;
Cursant la secția pictură, Palatul Copiilor;
Prof. Monica Anghel.

DIANA OLTEANU

Născută la 22 febr. 1993, Galați;
Elevă în clasa a VI-a B, secția pictură,
Liceul de Artă "D. Cuclin";
diriginte Cacinschi Ramona;
Premiul I, concursul de pictură "Școala mea", 2003;
Premiul II, concursul de interpretare "Muzica
românească pentru pian", 2001, 2003, 2004;
Diplomă de merit, concursul de pictură "KRAFT
FOODS" România, 2003;
Participă la expoziția de artă plastică - Teatrul
Dramatic, cu ocazia "Sărbătorile Galațiului", 2004;
Obține gradul 1A la concursul "The best models of
the year", organizat de Agentia Geny's models,
2003.

IOANA DAVID

DAVID IOANA 21.08.2008

Născută la 05 decembrie 1988, Galați;
Elevă a Liceului de Artă "D. Cuclin", clasa a XI-a - secția
artă monumentală, clasa prof. Gabriela Georgescu.
Premiul I la concursul național "Camil Ressu" 2003;
Marele Premiu al juriului pentru artă decorativă la
concursul internațional "Camil Ressu" Galați 2004;
Premiul special al juriului "Icoana pe lemn" în tabăra
națională de pictură "Iconografia la români" Căciulata
2004.

CRISTINA TOTOLICI

Născut la 04 martie 1987, Galați;

Elev în clasa a XII-a, secția pictură de șevalet, prof. Ioan Tudor, Liceul de Artă "D. Cuclin";

Premiul I, concursul de sculptură, Palatul Copiilor - 1997, 1998;

Expoziție personală, Muzeul de Artă Vizuală Galați, 2005;

Autor al volumului de versuri "Îngerii tunși chilug", 2004.

MIRCEA TOFAN

Ioan Gășuneanu a prins un somn uriaș

KITA liberă
ZIAR

KORSEK

PRIETENII ARTELOR

BANCA ROMANEASCA NAVROM - BAC S.A.

**DAVI'S DESIGN
MARTENS S.A.
ROMAQUA S.A.
S.C. S.F. TEX S.A.**

**LILIANA
VIRGIL ONOFREI
SENATOR COM-IMPEX**

**VIATA LIBERA
TANGO SCRAPS RECYLING COMPANY
S.C. COMPREST
RAFFEISEN BANK
PADURARU GELU
GIORGIA STIL 2000 BUCURESTI
S.C. PATRIMONIUM S.R.L. BUCURESTI**

**VIO VIN ODOBESTI
CATALIN TOMA
MARIUS NECULA
PAUL BUTA
ECOSAL S.A.**

**Organizarea taberei și concepția catalogului
GHEORGHE MIRON și DAN BASARAB NANU**

Foto:
VIOLETA SINDILE, ANCA TOFAN

Tehnoredactare și prelucrare imagini
VIOLETA SINDILE

Traducere:
ADA - SIMONA BIRI

Director:
DAN BASARAB NANU

Tipăritură:

MUZEUL DE ARTĂ VIZUALĂ
Str. Domnească nr. 141, telefon 004-0236-413.452, fax 004-0236-312.502
e-mail: office@mavgl.ro

MUZEUL DE ART VIZUAL GALA I

2005